

РЕШЕНИЕ

№ 5838

гр. София, 15.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска

Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **5954** по описа за **2021** година докладвано от съдия Светлана Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и следващите от АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на [фирма],[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от изпълнителния директор К. И. Б., чрез представител по пълномощие адв. В. Х., против Решение от 26.02.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 12243/2020 г. от СРС,НО – 23-ти състав.

С оспореното решение е потвърдено изцяло Наказателно постановление /НП/ № Р-10-430/20.08.2020 г., издадено от зам.-председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, с което на касатора за пет нарушения на чл.19,§1, ал.1 от Регламент (ЕС) № 596/2014 г. са наложени пет административни наказания „имуществена санкция“ всяко, в размер по на 1 000 лв.

В жалбата се твърди, че въззивното решение е неправилно като постановено в несъответствие с материалния и процесуалния закон. Нарушена е нормата на чл.57, ал.1, т.5 и т.6 ЗАНН. Неправилно е квалифицирано нарушението. Релевира се довод за приложението на чл.28 ЗАНН.

Ответникът чрез процесуалния си представител юрк. С. оспорва жалбата като неоснователна. Представя писмени бележки и претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура заявява становище за

неоснователност на жалбата.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административния процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Двадесет и втори касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Приетата от районния съд фактическа обстановка е непротиворечива между страните и се подкрепя от събраните писмени доказателства, както и от показанията на актосъставителя С. П.. Установено е, че за периода 17.02.2020 г. до 09.03.2020 г. [фирма] е сключило за негова сметка пет сделки с емисията облигации с ISIN BG100010110, издадени от [фирма], всяка на стойност по-голяма от 5 000 евро. Установено е също така, че К. И. Б. и А. М. Х. са членове на Съвета на директорите както на [фирма], така и на [фирма], като К. Б. е изпълнителен директор на първото акционерно дружество, а А. Х. е изпълнителен директор на второто. При извършена проверка органите на КФН констатирани, че двете дружества са „свързани лица“ по смисъла на чл.3, §,1, т.26, б. „г“, във вр. чл.3, § 1, т.25, б. „а“ от Регламент (ЕС) № 596/2014 г. поради което за лицата с ръководни функции на касатора е възникнало задължение да уведомяват емитента и компетентния орган по отношение на емитентите за всяка сделка, извършена за тяхна собствена сметка, след достигането на общата сума от 5 000 евро в рамките на една календарна година. За извършените нарушения на 22.04.2020 г. е съставен АУАН № Р-06-221, въз основа на който е издадено оспореното наказателно постановление. При тази фактическа обстановка районният съд е приел, че законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора.

Този извод е правилен.

Неоснователно е оплакването за нарушение на чл.57, ал.1, т.5 и т.6 от ЗАНН. Като такова се сочи, че Регламент (ЕС) № 596/2014 г. съдържа само параграфи и подточки, а в НП са посочени и алинеи, каквито в регламента няма, и това прави невъзможно дружеството да разбере в какво е обвинено. На първо място самият регламент борави с термина „алинея“ – чл.35, чл.39 и др. На второ място освен цифровото изражение на нарушената правна норма, в НП е дадено и подробно словесно описание, което е лесно разбираемо и дава възможност на нарушителя да разбере в какво точно е обвинен.

Неоснователно е и оплакването за неправилна квалификация. Твърдението на касатора, че в НП са му вменени две отделни нарушения не се установява. В НП изрично е записано, че нарушението е само за „неуведомяване на компетентния орган“, т.е. вменено е едно единствено нарушение на изискванията на регламента.

Неоснователен е и доводът за приложение на чл.28 от ЗАНН. Това искане е

направено и пред районния съд, който в решението си излага подробни и убедителни мотиви, които настоящата инстанция споделя изцяло и не намира за необходима да преповтаря.

Наказателното постановление и АУАН са издадени в срок от надлежен орган, в предвидената от закона форма, подписани са съгласно изискванията на закона, дадена е възможност за възражения на нарушителя и съдържат реквизитите, посочени в чл. 42 и чл.57, ал.1 от ЗАНН. Правната квалификация на нарушението е определена правилно от административнонаказващия орган. Наложеното наказание е съобразено с определения от закона размер.

Тъй като настоящата инстанция не стигна до фактически и правни изводи различни от тези на районния съд, то обжалваното решение, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото и въз основа на направеното искане и на основание чл.63, ал.3 ЗАНН на ответника следва да се присъдят разноски за настоящата инстанция - юрисконсултско възнаграждение. Съобразно изискванията на чл.63, ал.5 от ЗАНН същото следва да се определи по реда на чл.37 от Закона за правната помощ, във вр. чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 80 лева.

Така мотивиран и на основание чл.63, ал.1 ЗАНН във връзка с чл.221, ал.2 АПК Административен съд София-град, XXII-ри касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 26.02.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 12243/2020 г. от СРС, НО – 23-ти състав.

ОСЪЖДА [фирма],[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] да заплати на Комисията за финансов надзор юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :